

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 21.2.2017
Sayı: 1068

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülkemizde tarım sektöründe çalışan vatandaşlarımızın sosyal güvenlik sisteminde yaşadığı sorunların tespiti ve çözülmesi için Anayasamızın 98. Maddesi ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104 ve 105. Maddeleri gereğince bir Araştırma Komisyonu kurularak konunun tüm boyutlarıyla araştırılmasını saygılarımızla arz ederiz.

Ömer Fethi Görer
Miyale

Ahmet AKIN
Balıkesir Milletvekili

Sergan Tekin
Kann Arslan
Denizli
İzmir

157-
Zeynep Emre

Nihat Yeşil
Ankara Milletvekili

Bülent Bektaşoğlu
Giresun

MURAT BAKAN
İZMİR MY.

M. Bakan

İbrahim ÖZDİŞ
Adana Milletvekili

Mehmet GÖKDAĞ
Gaziantep MY.

M. Gökdağ
Beylikdüzü
Akyazı
Bursa

TEMIN BİNGÖL
ANKARA

Fatma Kaplan Hümiyet
Kocaeli MY.

Veedi GÜMÜŞÖZ
KIRKLARELİ

Yunus Emre

M. Yunus

Kemal ZEYBEK

Samsun

MURAT ANIŞ
ANKARA

Gaye Uslu
Edirne MY.

GEREKÇE

Gelişmişlik düzeyleri ne olursa olsun, bütün ülkelerin ekonomilerinde tarımın özel bir yeri ve önemi bulunmaktadır. Türkiye gibi, nüfusun yaklaşık %40'a yakınının tarım sektöründe çalıştığı bir ülkede, sektörler arası ilişkiler, gıda güvenliği ve güvencesi ile istihdam açısından tarım, halen ana sektör durumundadır. Özellikle son 10-15 yılda izlenen tarım politikaları ile Türkiye tarımda kendine yeter ülke konumunu yitirmektedir. Türkiye tarımda dış alımcı bir ülke konumuna gelmektedir. Nüfusun önemli bir bölümü yeterli ve dengeli beslenememektedir. Kırsal alandaki yoksulluk ileri boyutlara varmakta ve kırsal yoksullar tarım politikalarından daha fazla etkilenmektedir. Bunlara bağlı olarak da tarımsal gelir giderek azalmaktadır. Türkiye'de artık tarım politikaları çoğunlukla uluslararası kuruluşların ve şirketlerin yaklaşımları ile belirlenmektedir. Bu ise, giderek belirsiz bir ortamı beraberinde getirmektedir. Kırsal alanın sosyo-ekonomik yönden kalkındırılması, çağdaş uygarlığın yarattığı tüm hizmet ve olanakların bu alanlara ulaştırılması, tarım politikalarının ülke tarımının sosyolojik ve ekonomik gerçeklerine göre belirlenmesi önem taşımaktadır. Kırsal kesimde yaşayanlar genellikle tarımda çalışırlar. Geniş bir nüfus kitlesinin içinde bulunduğu bu kesimin toplum kalkınması açısından bir gösterge oluşturan sosyal güvenlik konusunda ihmali düşünülemez.

İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nde; "toplumun bir bireyi olarak herkes sosyal güvenlik hakkına sahiptir. Sosyal güvenlik bir temel haktır." demektedir; yine, Anayasa'da, "herkes sosyal güvenlik hakkına sahiptir. Devlet, bu güvenliği sağlayacak gerekli önlemleri alır ve örgütlerini kurar" demesine karşın, ülkemizde sosyal güvenlik çalışma esasına dayanır. Başta tarım sektörü olmak üzere çalışmayanlar ve yakınlarının oluşturduğu milyonlarca birey de sosyal güvenceden yoksundur.

Türkiye'de küreselleşmeden en fazla etkilenen kesimlerin başında tarım gelmektedir. Tarımda dış ticaret serbestliği, uluslararası anlaşmalar ve özelleştirme temelinde gerçekleşen uygulamalardan milyonlarca insan doğrudan etkilenmektedir. Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü, Avrupa Birliği ve Amerika Birleşik Devletleri'nin uluslararası politikaları ile biçimlenen tarım politikaları; küçük işletmeye sahip olan çiftçileri ve %30 dolayındaki topraksız kırsal nüfusu etkilemekte ve bunları yoksulluğa, işsizliğe, kente göçe ve sigortasız çalışmaya zorlamaktadır.

Sosyal güvenlik gereksinimi insanların temel gereksinimlerindedir. Her birey, yaşamı boyunca kendisini güvencede hissetmek ister. Toplumun birçok kesimleri uygulamadaki bazı eksikliklerine rağmen sosyal güvenlik sistemlerinin koruyucu şemsiyesi altına alınırken, en kalabalık kesimi oluşturan tarım kesimi bu yasalardan ancak sınırlı bir biçimde yararlanabilmektedir. Mevcut sosyal güvenlik olanaklarından çiftçiler yeterince yararlanamadığı gibi, 2926 sayılı "tarımda kendi ad ve hesabına çalışanlar sosyal sigortalar kanunu" ile bu kesime getirilen olanaklarda oldukça yetersiz kalmış olup, 3.1 milyon işletme sahibi çiftçi ailesinden ancak 1.01 milyonu BAĞ-KUR tarım sigortası kapsamındadır. Türkiye'de herhangi bir sosyal güvenlik sistemi kapsamında olmayan vatandaşların yoğun olduğu kesimlerin başında tarım geliyor. Çünkü sektördeki gelir düzeyi genelde düşük ve bu durumu insanların sosyal güvenlik primlerini ödemelerini güçleştirmektedir. Sosyal güvenlik sisteminin nüfusun tamamını kapsayacak biçimde yaygınlaştırılması, kırsal alanların sağlık olanaklarının artırılması, sosyal güvenlik sisteminin iyileştirilmesi ve tarımsal koşullara göre düzenleme getirilmesi gerekmektedir.

